Melk (?), 13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=8957
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tiara frib' indicabat. frequenter autem diabolus
du mille nocendi arcib' sancti martyris conat
illudere. uisibile se ei formis diuersissi
mis ingerebat. Illa interdum in ouis psona
plerumq; in mercurii. psepe enim se ueluti
ac minerue transfigurati multib' offe
rebat. aduersus quem semper intrepidus signo
se crucis ⁊ oronis auxilio pregebat. Ludie
bant plerumq; conuicia. quib' ultu turba
demonum preruis uocib' increpabat. Si
omnia falsa ⁊ uana cognoscens. ni mo
uebat obiectis. Testabant ⁊ ia aliq; ex
frib; audisse demonem. preruis uocib' mar
tyrem increpantem. cur intra monasteri
um aliqs exfrib; qui oli baptismum dum
fis erroribus pdidissent. ⁊ euersos postea
recepisset. exponentem crimina singulos
martyrem diabolo repugnantem respon
disse. ostantem antiqua delicta melioris
uite euersione purgari. ⁊ pmisediam
dni ab soluendos ee peccatis. q peccare
desinerent. ⁊ ita dicente. ni prinere ad
uenia criminosos semel lapsis nul
la a dno prestari clementia. tunc in
hanc uocem fertur exclamasse martyris.
Sitis o miserabilis abhominum in secta
cione desistere. ⁊ re factos tuos. Et hoc
tempe cum dies iudicii in primo est pe
nitere. ego tibi uere ⁊ fiducia in dno
xpi misediam pollicere. Qm sancta
de dni pietate psumptuo. mq ⁊ si auc
toritate prestare ni potuit. ostendit
affectum. Et quia de diabolo adeq; arti
b' sermo exortus est. ni abre uidet. li
cet extraneum ee referre qd gestum est. quam
⁊ quedam in eo martyris uirtutum por
tio est. ⁊ res digna miraculo. recte

memorie mandabitur in exemplum cauen
di si qd deinceps uspiam tale ctigerit. Sla
rus quidam nomine adolescens nobilis
sum. mox prespiti nie felici beati excessu.
cum relicis omnib' se ad martyrem contu
lisset. breui tempe ad summum fidei in
tuitum omnium culmen enituit. Itaq;
cum haud longe ab epi[illegible] monasterio
tabernaculum istituisset. multiq; apud
eum fres commorarentur. iuuenis quida
ad eum anatholi nomine. sub pfessione
monachi. omni humilitate atq; in in
nocentia mentis accessit. habitabatq;
aliquandiu in emune cum ceteris. de in
pedente tempe angtos apud se loq; so
lere dicebat. Sum fide nullus adhiberet.
signis quidem plerosq; ad credendum co
hortabatur. Postremo eo usq; pcessit. vt
mi se ac din angtos discurrere pdi
caret. ita se unum expbentis haberi uo
lebat. Slarus tamen nequaq; ad creden
dum cogi potuit. Iue ei ira dni ⁊ pre
sentes plagis. cur sco non crederet
cominari. postremo in hanc uocem
erupisse fertur. Ecce nocte hac uestem
in candida dnis de celo dabitur. qua
induti in medio uestrum diuersabor.
idq; uob signum erit me in dei ee uirtu
te. qui di uestre donati sum. Tunc cum gn
dis omnium ad hanc pfessionem exspecta
ret. Itaq; ad media fere nocte fremitus
insultantium audiri commoueri q; om
ne monasterium loco uisum est. Cellula
autem qua ide adolescens ⁊ uebat. ce
bris cernere micare lumina. fremitq;
in ea discurrentium. ⁊ murmur qddam mul
tarum uocum audiebatur. De in facto silentio